

NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Vrijedi od 13. studenoga 2025.

Strojno pročišćen iz: NN 76/2009, NN 116/2010, NN 145/2010, NN 57/2011, NN 136/2012, NN 148/2013, NN 70/2017, NN 136/2025

Ovo je neslužbeni pročišćeni tekst, izrađen strojno iz akata objavljenih u Narodnim novinama. Mjerodavne su objave u Narodnim novinama. Objavljen je pod licencom CC BY 4.0.

Izvezen sa slovozakona.hr/zakon/zakon-o-uredu-za-suzbijanje-korupcije-i-organiziranog-kriminaliteta/

Sadržaj

I. UVODNE ODREDBE	3
II. USTROJSTVO, NADLEŽNOST I OVLASTI UREDA, IMENOVANJE RAVNATELJA I NJEGOVIH ZAMJENIKA	4
1. Ustrojstvo Ureda	4
2. Nadležnost Ureda	9
III. DJELOKRUG I NADLEŽNOST SUDOVA I POSTUPANJE U PREDMETIMA KAZNENIH DJELA ODREĐENIH OVIM ZAKONOM	15
V. ČUVANJE TAJNOSTI PODATAKA	25
VI. SREDSTVA ZA RAD	25
VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	26
Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda	27

ZAKON
O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG
KRIMINALITETA

I. UVODNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju:

1. ustrojstvo, nadležnost i ovlasti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (u daljnjem tekstu: Ured),
2. djelokrug i nadležnost sudova i postupanje u predmetima kaznenih djela određenih ovim Zakonom,
3. imenovanje Ravnatelja Ureda (u daljnjem tekstu: Ravnatelj) i zamjenika ravnatelja, raspoređivanje na rad državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, uvjeti za primanje službenika i namještenika i osiguranje sredstava za rad Ureda,
4. suradnja tijela državne vlasti i drugih tijela i osoba s Uredom,
5. međunarodna suradnja u kaznenom progonu i istraživanju kaznenih djela iz nadležnosti Ureda.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, za osobe u muškom rodu, uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe (ravnatelj/ravnateljica, državni odvjetnik/državna odvjetnica; istražitelj/istražiteljica; savjetnik/savjetnica, sudac/sutkinja i dr.).

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražnim timovima (2002/465/PUP) (SL L 162, 20. 6. 2002.).

Članak 2.

(1) Ured je posebno državno odvjetništvo koje se ustanovljuje za područje Republike Hrvatske i ima sjedište u Zagrebu.

(2) Ako u ovom Zakonu nije što drukčije propisano, na unutarnje ustrojstvo i poslovanje Ureda primjenjuju se odredbe zakona kojim se propisuje ustrojstvo i nadležnost državnih odvjetništava.

(3) Ured ima pečat koji sadrži naziv i sjedište Ureda te naziv i grb Republike Hrvatske. Na zgradi u kojoj je smješten Ured moraju biti istaknuti naziv Ureda, grb i zastava Republike Hrvatske.

II. USTROJSTVO, NADLEŽNOST I OVLASTI UREDA, IMENOVANJE RAVNATELJA I NJEGOVIH ZAMJENIKA

1. USTROJSTVO UREDA

Članak 3.

- (1) Radom Ureda upravlja Ravnatelj. Za Ravnatelja može se imenovati zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Glavni državni odvjetnik), odnosno županijski državni odvjetnik ili njegov zamjenik.
- (2) Ravnatelja imenuje Glavni državni odvjetnik uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (3) Mišljenje iz stavka 2. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa daje u roku od trideset dana od dana primitka zahtjeva.
- (4) Postupak za imenovanje Ravnatelja Glavni državni odvjetnik pokreće četiri mjeseca prije isteka vremena na koje je Ravnatelj imenovan odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti Ravnatelja zbog drugih zakonom određenih razloga.
- (5) Kandidat za Ravnatelja daje izjavu kojom pristaje na sigurnosnu provjeru.
- (6) Sigurnosna provjera provodi se sukladno posebnim propisima.

Članak 4.

- (1) Ravnatelj se imenuje na vrijeme od četiri godine. Nakon isteka vremena na koje je imenovan Ravnatelj može biti ponovno imenovan na tu dužnost. Nitko ne može biti imenovan na ovu dužnost više od dva puta uzastopce.
- (2) Ravnatelju dužnost prestaje:
 1. istekom vremena na koje je imenovan,
 2. prestankom državnoodvjetničke dužnosti,
 3. razrješenjem.
- (3) Ravnatelj se razrješava:
 1. na vlastiti zahtjev,
 2. ako poslove državnoodvjetničke uprave obavlja protivno propisima,
 3. ako ne poduzima mjere iz svojih ovlasti za učinkovit rad Ureda,
 4. ako propuštanjem nadzora neposredno krši propise o dodjeljivanju predmeta u rad,
 5. ako kršenjem propisa ili na drugi način povrijedi načelo samostalnosti zamjenika ravnatelja u radu,
 6. ako svojim ponašanjem nanese štetu ugledu Ureda ili državnoodvjetničke dužnosti,
 7. ako počini djelo koje odgovara stegovnom djelu,
 8. ako ne pristane na sigurnosnu provjeru ili ometa njezinu provedbu ili se u postupku obnavljanja sigurnosne provjere utvrdi postojanje sigurnosne zapreke.
- (4) Odluke o prestanku dužnosti Ravnatelja donosi Glavni državni odvjetnik.

(5) U slučajevima iz stavka 2. točaka 1. i 3. ovoga članka Ravnatelj nastavlja obnašati dužnost zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan.

(6) Ravnatelj ima prava i dužnosti državnog odvjetnika.

Članak 5.

(1) Poslove državnog odvjetništva u Uredu obavlja Ravnatelj i zamjenici ravnatelja. Broj zamjenika ravnatelja u Uredu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.

(2) Zamjenik Ravnatelja ima u radu na predmetima i u postupku prava i dužnosti zamjenika državnog odvjetnika.

Članak 6.

(1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih, uredskih i tehničkih poslova utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa u skladu s mjerilima za određivanje broja službenika i namještenika u državnom odvjetništvu.

(2) Ravnatelj donosi pravilnik o unutarnjem redu Ureda uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 7.

Ravnatelja Ureda ocjenjuje Glavni državni odvjetnik, a zamjenike ravnatelja ocjenjuje Ravnatelj na način i pod uvjetima utvrđenim u Zakonu o državnom odvjetništvu.

Članak 8.

(1) Za zamjenika ravnatelja u Ured može biti raspoređen državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je najmanje osam godina obnašao pravosudnu dužnost te koji ima izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje najtežih i najsloženijih kaznenih djela.

(2) Stručno znanje i sposobnost državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka za istraživanje najtežih i najsloženijih kaznenih djela utvrđuje se na temelju mišljenja o radu kandidata koje za državnog odvjetnika daje neposredno viši državni odvjetnik, a za zamjenika državnog odvjetnika državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik obnaša državnoodvjetničku dužnost i ocjene o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti, koja mora biti najmanje »vrlo uspješno obnaša dužnost«.

Članak 9.

(1) Slobodno mjesto zamjenika ravnatelja Ured oglašava na mrežnim stranicama Ureda, a objavljuje se i na mrežnim stranicama Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kandidati mogu podnijeti prijavu na oglas u roku od 30 dana od dana objave.

(2) Zamjenika ravnatelja raspoređuje na rad u Ured Glavni državni odvjetnik na prijedlog Ravnatelja na vrijeme od četiri godine, a nakon isteka toga vremena zamjenik ravnatelja može biti ponovno raspoređen na rad u Ured.

(3) Ako zamjenik ravnatelja ne bude ponovno raspoređen na rad u Ured, nastavlja obnašati dužnost zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan.

(4) U postupku raspoređivanja zamjenika ravnatelja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 3. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

Članak 10.

(1) Glavni državni odvjetnik, na zahtjev zamjenika ravnatelja, donosi odluku o prestanku njegova rasporeda na rad u Ured prije isteka vremena na koje je raspoređen.

(2) Glavni državni odvjetnik, na prijedlog Ravnatelja, donosi odluku o prestanku rasporeda zamjenika ravnatelja na rad u Ured prije isteka vremena na koje je raspoređen ako ne ostvari očekivane rezultate rada u predmetima iz nadležnosti Ureda ili ako na temelju sigurnosne provjere utvrdi postojanje sigurnosne zapreke.

Članak 11.

(1) Ako za to postoje osobito važni razlozi, Glavni državni odvjetnik može na prijedlog Ravnatelja na rad u Ured uputiti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na vrijeme do godine dana, a upućivanje se može ponavljati dok takvi razlozi postoje.

(2) U postupku upućivanja na rad u Ured iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 3. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka ima prava i dužnosti zamjenika ravnatelja.

Članak 11.a

(1) Ako za to postoje osobito važni razlozi, Glavni državni odvjetnik može na prijedlog Ravnatelja državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika povjeriti postupanje u predmetu iz nadležnosti Ureda na vrijeme do godine dana, a povjeravanje se može ponavljati dok takvi razlozi postoje.

(2) U postupanju u predmetu iz stavka 1. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima ovlasti zamjenika ravnatelja.

Članak 12.

(1) Kandidat u postupku prijma državnih službenika i namještenika daje izjavu kojom pristaje na sigurnosnu provjeru.

(2) Kandidat koji nije dao izjavu iz stavka 1. ovoga članka ili u odnosu na kojega se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka ne može biti primljen u državnu službu odnosno na rad u Ured.

(3) Sigurnosna provjera provodi se sukladno posebnim propisima.

Članak 13.

(1) U Uredu se ustrojavaju sljedeće ustrojstvene jedinice:

1. Ured Ravnatelja,
2. Odjel državnih odvjetnika koji nastupaju kao tužitelji (u daljnjem tekstu: Odjel tužitelja),
3. Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom,
4. Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage,

5. Odjel za odnose s javnošću i za sprječavanje pojava korupcije i organiziranog kriminaliteta.
- (2) Osim onih navedenih u stavku 1. ovoga članka, u Uredu se mogu ustrojiti i druge ustrojstvene jedinice u skladu s posebnim propisima.
- (3) Ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, na unutarnji ustroj i poslovanje Ureda primjenjuje se Poslovnik državnog odvjetništva.

Članak 14.

Ured Ravnatelja obavlja poslove državnoodvjetničke uprave.

Članak 15.

- (1) Odjel tužitelja obavlja poslove državnoga odvjetnika i to:
1. usmjerava rad policije i drugih tijela u otkrivanju kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i zahtijeva prikupljanje podataka o tim djelima,
 2. poduzima izvide kako bi se utvrdila vrijednost stečene imovinske koristi pribavljene počinjenjem kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona te gdje se tako stečena imovina nalazi i predlaže primjenu mjera osiguranja prisilnog oduzimanja te imovine predviđenih ovim Zakonom i drugim propisima,
 3. obavlja i druge poslove državnog odvjetnika prema zakonu kojim se uređuje kazneni postupak i drugim propisima, te obavlja i druge poslove prema rasporedu poslova u Uredu.
- (2) Ako je to potrebno zbog velikog broja predmeta, u Odjelu tužitelja mogu se osnovati odsjeci za postupanje pred županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci i Splitu.

Članak 16.

- (1) Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom, u dogovoru i po nalogu zamjenika ravnatelja koji je zadužen za predmet, provodi izvide ako postoje osnove sumnje da je kaznenim djelom iz članka 21. ovoga Zakona ostvarena znatna imovinska korist.
- (2) Izvidi se provode radi utvrđivanja točne vrijednosti imovinske koristi, pronalaznja imovine stečene kaznenim djelom te osiguranja njezina oduzimanja.
- (3) U radu Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom mogu sudjelovati službenici policije i Ministarstva financija na način i pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuje kazneni postupak.
- (4) Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom obavlja i druge poslove prema rasporedu poslova u Uredu.

Članak 16.a

Brisan.

Odredba članka 16.a brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 136/2025.

Članak 17.

- (1) Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage:
1. u skladu s međunarodnim ugovorima surađuje s nadležnim tijelima drugih država i međunarodnih organizacija,

2. određuje članove u zajednička istražna tijela koja se na temelju međunarodnog ugovora ili na temelju ugovora za pojedinačni slučaj osnivaju radi istrage, kaznenog progona ili zastupanja optužbe pred sudom za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, u Republici Hrvatskoj, ili jednoj ili više drugih država.
- (2) U zajedničkim istragama na području Republike Hrvatske Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage nadzire primjenu domaćih propisa te poštivanje suvereniteta Republike Hrvatske. O uočenim nedostacima ili spornim pitanjima koja se ne mogu razriješiti savjetovanjem s nadležnim tijelom druge države ili njegovim predstavnicima, obavješćuje bez odgode Ravnatelja koji će po potrebi zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.
- (3) Za potrebe zajedničke istrage Odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage:
1. prima zahtjeve druge države za poduzimanje posebnih dokaznih radnji kaznenih djela sukladno članku 332. Zakona o kaznenom postupku i poduzima potrebne radnje pred nadležnim sudovima,
 2. u slučaju osobito hitnih radnji, koje su nadležna tijela drugih država prema posebnom sporazumu ovlaštena samostalno poduzimati na području Republike Hrvatske, nadzire poduzimanje, pazeći da nadležno tijelo druge države pri tome ne naruši nepovredivost doma ili pravo na osobnu slobodu i dostojanstvo osobe. Nakon provođenja tih radnji podnosi završno izvješće Ravnatelju koji može zatražiti nazočnost ovlaštene strane službene osobe prilikom podnošenja izvješća,
 3. prima zahtjeve nadležnih tijela druge države za pružanje pravne pomoći u postupcima za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona. O primanju i postupanju po zahtjevu, odjel će obavijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Članak 18.

Odjel za odnose s javnošću i za sprječavanje pojava korupcije i organiziranog kriminaliteta:

1. upoznaje javnost o opasnosti i štetnosti korupcije te o metodama i sredstvima njezina sprječavanja,
2. na temelju ovlasti i upute Ravnatelja izvješćuje javnost o radu Ureda,
3. na način propisan posebnim zakonom može izvještavati javnost o tijeku izvida koje provodi Ured, ali samo kad to nalaže interes javnosti,
4. sastavlja izvješća i izrađuje raščlambe o pojavnim oblicima i uzrocima korupcije u javnom i privatnom sektoru, a može davati Ravnatelju i poticaje za donošenje novih ili izmjene važećih propisa,
5. obavlja i druge poslove prema godišnjem rasporedu poslova u Uredu.

Članak 19.

- (1) Osiguranje osoba, imovine i objekata Ureda te održavanje reda u Uredu obavljaju službenici pravosudne policije.
- (2) Poslovi iz stavka 1. ovoga članka obavljaju se uporabom tehničkih sredstava zaštite i sredstvima prisile.

(3) Prijam u državnu službu, sigurnosna provjera i posebna prava službenika pravosudne policije te način osiguranja osoba, imovine i objekata Ureda propisuju se zakonom.

Članak 20.

Brisan.

Odredba članka 20. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 136/2025.

2. NADLEŽNOST UREDA

Članak 21.

(1) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.):

1. zlorporabe u postupku stečaja iz članka 283. stavka 2. i 3., nelojalne konkurencije u vanjskotrgovinskom poslovanju iz članka 289. stavka 2., zlorporabe obavljanja dužnosti državne vlasti iz članka 338., protuzakonitog posredovanja iz članka 343., primanja mita iz članka 347., primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.a, davanja mita iz članka 348. i davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 294.b,
2. zlorporabe položaja i ovlasti iz članka 337., ako je ta djela počinila službena osoba označena u članku 89. stavku 3.,
3. protupravnog oduzimanja slobode iz članka 124. stavka 3., otmice iz članka 125. stavka 2., prisile iz članka 128. stavka 2., trgovanja ljudima i ropstva iz članka 175. stavka 3., protuzakonitog prebacivanja osoba preko državne granice iz članka 177. stavka 3., razbojništva iz članka 218. stavka 2., iznude iz članka 234. stavka 2., ucjene iz članka 235. stavka 2., pranja novca iz članka 279. stavka 3. i protupravne naplate iz članka 330. stavka 4. i 5., ako su ta kaznena djela počinjena u sastavu grupe (članak 89. stavak 22.) ili zločinačke organizacije,
4. zlorporabe opojnih droga iz članka 173. stavka 3.,
5. udruživanja za počinjenje kaznenih djela iz članka 333., uključujući pri tome sva kaznena djela koja je počinila ta grupa ili zločinačka organizacija, osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,
6. počinjenih u vezi s djelovanjem grupe ili zločinačke organizacije za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi,
7. za vođenje kaznenog postupka protiv organizatora grupe ili zločinačke organizacije za počinjenje kaznenih djela podvođenja iz članka 195. stavka 2., nedozvoljene trgovine zlatom iz članka 290. stavka 2. i izbjegavanja carinskog nadzora iz članka 298. stavka 2. i 3.,
8. pranja novca iz članka 279. stavka 1. i 2., utaje poreza i drugih davanja iz članka 286., sprječavanja dokazivanja iz članka 304. stavka 1. i 2., prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 309., sprječavanja službene osobe

u obavljanju službene dužnosti iz članka 317., napada na službenu osobu iz članka 318. te kazneno djelo otkrivanja identiteta zaštićenog svjedoka iz članka 305.a, ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz točke 1. – 7. ovog stavka.

(2) Ured obavlja poslove državnog odvjetništva u predmetima kaznenih djela iz Kaznenog zakona:

1. terorizma iz članka 97., financiranja terorizma iz članka 98., terorističkog udruženja iz članka 102., primanja i davanja mita u postupku stečaja iz članka 251., primanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 252., davanja mita u gospodarskom poslovanju iz članka 253., zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 291. ako je to djelo počinila službena osoba označena u članku 87. stavku 3., nezakonitog pogodovanja iz članka 292., primanja mita iz članka 293., davanja mita iz članka 294., trgovanja utjecajem iz članka 295., davanja mita za trgovanje utjecajem iz članka 296., podmićivanje zastupnika iz članka 339.,

2. zločinačkog udruženja iz članka 328. i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja kažnjivo po članku 329., osim za kaznena djela protiv Republike Hrvatske i oružanih snaga,

3. počinjenih u vezi s djelovanjem zločinačkog udruženja, za koja je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od tri godine, a kazneno djelo je počinjeno na području dviju ili više država ili je značajan dio njegovog pripremanja ili planiranja izvršen u drugoj državi,

4. pranja novca iz članka 265., utaje poreza ili carine iz članka 256., sprječavanja dokazivanja iz članka 306. stavak 1. i 2., prisile prema pravosudnom dužnosniku iz članka 312., prisile prema službenoj osobi iz članka 314., napada na službenu osobu iz članka 315., te kaznenog djela otkrivanja identiteta ugrožene osobe ili zaštićenog svjedoka iz članka 308., ako su ova djela počinjena u vezi s počinjenjem kaznenih djela iz točke 1. – 3. ovog stavka.

Članak 22.

Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može odrediti da u predmetima za kaznena djela iz članka 337. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.), odnosno kaznena djela iz članka 291. stavak 1. Kaznenog zakona u prethodnom postupku do donošenja rješenja o provođenju istrage postupa mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 23.

(1) Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznavaju za okolnosti i podatke koji upućuju na neko kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona, posebice za one koje kroz način planiranja i pripremanja kaznenog djela, način počinjenja, postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima, sudjelovanje u poslovnom prometu, konspirativno ponašanje počinitelja, povezanost s inozemstvom, korupciju ili pokušaje korupcije i druga slična ponašanja (naznake organiziranog kriminaliteta) ukazuju na djelo-

vanje udruženja od najmanje tri osobe koje su se udružile radi činjenja kaznenih djela, dužne su o tim okolnostima podnijeti kaznenu prijavu ili obavijestiti Ured.

(2) Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznaju za okolnosti i podatke koji upućuju na to da je u pravnom prometu imovina stečena nekim od kaznenih djela iz članka 21. ovog Zakona, posebno ako postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima ili imovinom upućuje na pranje novca ili na prikriivanje te imovine, dužne su bez odgode o tim okolnostima i podacima obavijestiti Ured.

Članak 24.

(1) Ako se, uz osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti iz nadležnosti općinskog ili županijskog državnog odvjetništva, pojave naznake počinjenja kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona, nadležno državno odvjetništvo bez odgode poduzima potrebne radnje i o tome izvješćuje Ured.

(2) Nakon primitka obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Ured može, ako ocijeni da je počinjeno kazneno djelo iz njegove nadležnosti, preuzeti rad u predmetu, o čemu izvješćuje policiju i državno odvjetništvo koje je do tada postupalo u predmetu.

(3) Predmete u kojima postoje samo naznake počinjenja kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona Ured može dostaviti na postupanje mjesno nadležnom državnom odvjetništvu radi provođenja izvida.

(4) Na postupanje nadležnog državnog odvjetništva iz stavaka 1. i 3. ovoga članka primjenjuje se članak 29. ovoga Zakona.

(5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, Ured ne može dostaviti na postupanje mjesno nadležnom državnom odvjetništvu predmete u kojima postoje naznake počinjenja kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona ako je počinitelj ili objekt počinjenja kaznenog djela državni dužnosnik, dužnosnik u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i osoba koja u Europskoj uniji, stranoj državi ili međunarodnoj organizaciji koje je Republika Hrvatska član obavlja dužnosti povjerene državnom dužnosniku ili dužnosniku u jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, niti ako je počinitelj ili objekt počinjenja kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona strani javni službenik, zastupnik u Europskom parlamentu, zakonodavnom ili predstavničkom tijelu strane države ili međunarodne javne organizacije.

(6) O rezultatima izvida nadležno državno odvjetništvo iz stavka 3. ovoga članka obavještava Ured, koji može preuzeti rad na navedenom predmetu ili postupiti sukladno članku 11.a ovoga Zakona.

Članak 25.

(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona i naznake organiziranog kriminaliteta, Ured i policija poduzet će sve što je potrebno da bi se prodrlo u središte zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja, razotkrili njezini članovi i organizatori te prikupili svi podaci i dokazi potrebni za kazneni postupak. S tim ciljem policija bez odgode izvješćuje Ured o započinjanju i provođenju izvida za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona za koja je sama saznala, a Ured se po svojoj prosudbi uključuje bez

odgode u izvršavanje svojih ovlasti poduzimanja, nalaganja, nadzora i usmjeravanja izvida kaznenih djela (članak 38. stavak 2. točka 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku). Ured osobito vodi računa o hitnim izvidima i dokaznim radnjama te mjerama privremenog osiguranja oduzimanja imovinske koristi. O poduzimanju tih mjera savjetuje se s policijom i Ministarstvom financija.

(2) Glavni ravnatelj policije Ministarstva unutarnjih poslova organizira središnje prikupljanje, pohranu i obradu svih obavijesti koje su važne za pokretanje i vođenje kaznenog postupka za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, a posebice one koje se odnose na identitet, prirodu, sastav, ustroj, lokaciju i aktivnosti grupe ili zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja, veze s drugim grupama ili zločinačkim organizacijama, odnosno zločinačkim udruženjima te kaznena djela koja je počinila grupa ili zločinačka organizacija, odnosno zločinačko udruženje te njihov član ili pripadnik. Središnja evidencija tih obavijesti dostupna je zaštićenom računalnom mrežom Uredu u realnom vremenu.

Članak 26.

Ako izvidi policije ili državnog odvjetništva pokažu da postoje naznake organiziranog kriminaliteta kod kaznenih djela prijevare, uključujući gospodarsku prijevare i prijevaru osiguranja, kaznenih djela kojima se povređuju prava intelektualnog vlasništva, kaznenih djela pranja novca, zlouporabe u postupku stečaja, utaje poreza ili drugih davanja, zlouporaba ovlasti u gospodarskom poslovanju, nedozvoljene trgovine, izbjegavanja carinskog nadzora i drugih kaznenih djela koja su počinjena s ciljem pribavljanja veće imovinske koristi, Ured će od nadležnih upravnih organizacija Ministarstva financija (Porezne uprave, Financijske policije, Carinske uprave, Financijskog inspektorata, Ureda za sprječavanje pranja novca) zatražiti kontrolu poslovanja pravne i fizičke osobe i privremeno oduzimanje novca, vrijednosnih papira, predmeta i dokumentacije koji mogu poslužiti kao dokaz, te zatražiti obavijesti o prikupljenim, obrađenim i pohranjenim podacima u vezi s neobičnim i sumnjivim novčanim transakcijama. U svom zahtjevu Ured može pobliže označiti potreban sadržaj tražene mjere ili radnje te zahtijevati da ga se o njoj izvijesti, kako bi im mogao biti nazočan Ravnatelj ili zamjenik ravnatelja. Nepostupanje po zahtjevu ili dulje neizvršavanje zahtjeva predstavlja težu povredu službene ili radne dužnosti.

Članak 27.

(1) Ako postoji sumnja na pranje novca, Ured za sprječavanje pranja novca će:

1. obavijestiti Ured o sredstvu, prihodu ili imovini za koju je na bilo koji način saznao, ako je vjerojatno da je stečena počinjenjem kaznenih djela navedenih u članku 21. ovoga Zakona,
2. od obveznika provedbe mjera sprječavanja pranja novca zatražiti sve podatke o transakcijama i strankama kojima obveznici raspolazu i u roku od tri dana dostaviti te podatke Uredu.

(2) Na zahtjev Ureda, Ured za sprječavanje pranja novca dužan je dati sve raspoložive podatke o transakcijama osumnjičenika za koje postoji sumnja da se radi o pranju novca, kao i izvršiti potrebne provjere s ciljem utvrđivanja postojanja takvih transakcija.

(3) Državni inspektori, ovlašteni za privremeno oduzimanje ili zadržavanje sumnjivih predmeta, sredstava ili imovine, uz obavijest Uredu dostavljaju zapisnik o poduzetoj radnji i prijepis odluke o oduzimanju ili zadržavanju.

Članak 28.

(1) Sudac izvršenja mjesno nadležan prema posebnom zakonu dostavlja Uredu sva rješenja u postupku izvršavanja kazne zatvora osuđenika za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona.

(2) Po primitku rješenja o upućivanju na izdržavanje kazne zatvora, Ured može Zatvoru u Zagrebu – Odjelu za psihosocijalnu dijagnostiku i Središnjem uredu Uprave za zatvorski sustav, dostaviti mišljenje o povezanosti osuđenika s drugim članovima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja, koje se koristi za izradu pojedinačnog programa izvršavanja kazne zatvora i za donošenje odluke o kaznionici ili zatvoru gdje će se kazna izvršavati.

(3) Upravitelj kaznionice ili zatvora obavješćuje bez odgode Ured o svim važnim podacima o osuđeniku za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona za koje je saznao tijekom izdržavanja kazne zatvora.

Članak 28.a

(1) Ako je Ravnatelj ili zamjenik Ravnatelja odbacio kaznenu prijavu jer nema osnova za progon za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona ili kad utvrdi da nema osnova za progon protiv neke od prijavljenih osoba iz te prijave, a kaznenim djelom nije oštećena niti jedna osoba i stoga nije dana uputa oštećeniku (članak 55. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku), dužan je uz dostavu rješenja o odbačaju uputiti podnositelja prijave da može u roku od petnaest dana od dana primitka rješenja podnijeti prigovor Kolegiju Ureda.

(2) Po primitku prigovora Kolegij Ureda određuje izvjestitelja iz reda zamjenika Ravnatelja. Izvjestitelj ne može biti zamjenik Ravnatelja koji je donio rješenje o odbačaju kaznene prijave. Izvjestitelj je dužan proučiti predmet u roku od petnaest dana i po proteku tog roka odredit će se dan i sat sjednice Kolegija.

(3) Sjednica Kolegija započinje izlaganjem zamjenika Ravnatelja koji je određen za izvjestitelja. Nakon rasprave odluku o osnovanosti odbačaja kaznene prijave Kolegij donosi tajnim glasovanjem, natpolovičnom većinom glasova svih članova Kolegija.

(4) Ako Kolegij Ureda svojom odlukom utvrdi da je prigovor osnovan, Ravnatelj ili zamjenik Ravnatelja koji je donio rješenje o odbačaju dužan je nastaviti postupak sukladno obrazloženoj odluci Kolegija.

(5) Ako Kolegij Ureda svojom odlukom utvrdi da je prigovor neosnovan, zamjenik Ravnatelja koji je određen za izvjestitelja donijet će obrazloženu odluku kojom se prigovor odbija i u roku od osam dana o tome izvijestiti podnositelja prigovora i uputiti ga da može u roku od petnaest dana od dana primitka odluke podnijeti Odjelu za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske prigovor protiv odluke Kolegija Ureda.

Članak 28.b

(1) U prigovoru protiv odluke Kolegija Ureda podnositelj mora navesti iz kojih razloga smatra da je odluka Kolegija Ureda neosnovana te navesti podatke i činjenice na kojima se prigovor temelji.

(2) Nakon primitka prigovora Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske zatražit će predmet od Ureda koji mu ga je dužan dostaviti u roku od osam dana. Po primitku predmeta Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može zatražiti od zamjenika Ravnatelja koji je bio određen za izvjestitelja provođenje pojedinih dokaznih radnji.

Članak 28.c

(1) Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odbacit će rješenjem prigovor kao nepravodoban ako se utvrdi da je podnesen nakon roka za podnošenje. Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odbacit će rješenjem prigovor kao nedopušten ako se utvrdi da je prigovor podnijela osoba koja nije ovlaštena na podnošenje prigovora.

(2) Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odbit će prigovor kao neosnovan ako utvrdi da je odluka Kolegija Ureda osnovana.

(3) Ako Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrdi da je prigovor osnovan, naložit će Uredu provođenje istrage ili podizanje neposredne optužnice.

Članak 28.d

(1) Ako Ravnatelj ili zamjenik Ravnatelja smatra da je potrebno donijeti odluku o odbačaju kaznene prijave u predmetu u kojem mu nije podnesena kaznena prijava iz razloga što nema osnova za progon za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona ili smatra da nema osnova za progon protiv neke od osoba iz tog predmeta, a kaznenim djelom nije oštećena niti jedna osoba i stoga nije dana uputa oštećeniku (članak 55. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku), dužan je uz dostavu nacrt rješenja o odbačaju zatražiti odobrenje Kolegija Ureda.

(2) Po primitku nacrt rješenja o odbačaju Kolegij Ureda određuje izvjestitelja iz reda zamjenika Ravnatelja. Izvjestitelj ne može biti zamjenik Ravnatelja koji postupa u predmetu. Izvjestitelj je dužan proučiti predmet u roku od petnaest dana i po proteku tog roka odredit će se dan i sat sjednice Kolegija.

(3) Sjednica Kolegija započinje izlaganjem zamjenika Ravnatelja koji je određen za izvjestitelja. Nakon rasprave odluku o osnovanosti odbačaja kaznene prijave Kolegij donosi tajnim glasovanjem, natpolovičnom većinom glasova svih članova.

(4) Ako Kolegij Ureda svojom odlukom utvrdi da nacrt rješenja o odbačaju nije osnovan, Ravnatelj ili zamjenik Ravnatelja koji je zadužen predmetom nastaviti će postupak.

(5) Ako Kolegij Ureda svojom odlukom utvrdi da je nacrt rješenja o odbačaju osnovan dostavit će predmet zajedno sa svojom odlukom Odjelu za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 28.e

(1) Po primitku predmeta i odluke Kolegija Ureda iz članka 28.d stavka 5. ovoga Zakona Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može zatražiti od zamjenika Ravnatelja, koji je bio određen za izvjestitelja, provođenje pojedinih dokaznih radnji.

(2) Ako Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrdi da je odluka Kolegija Ureda osnovana, obavijestit će o tome Ured koji će nakon primitka obavijesti rješenje o odbačaju kaznene prijave upisati u upisnik kaznenih prijava.

(3) Ako Odjel za unutarnji nadzor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrdi da je odluka Kolegija Ureda neosnovana, naložit će Uredu provođenje istrage ili podizanje neposredne optužnice.

III. DJELOKRUG I NADLEŽNOST SUDOVA I POSTUPANJE U PREDMETIMA KAZNENIH DJELA ODREĐENIH OVIM ZAKONOM**Članak 29.**

(1) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona primjenjuje se Zakon o kaznenom postupku osim ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano.

(2) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona ne primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose isključivo na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina te odredbe o izdavanju kaznenog naloga.

Članak 30.

(1) Sud i državna tijela koja sudjeluju u kaznenom postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona dužna su postupati hitno.

(2) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona sjednice, ročišta i rasprave održavaju se u kontinuitetu, bez odugovlačenja i uz pravodobnu najavu, pri čemu je predsjednik vijeća dužan poduzeti sve potrebne mjere za sprječavanje neopravdanih odgoda kako bi se postupak završio u najkraćem mogućem roku.

Članak 31.

(1) Za predmete kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona, u kojima je tužitelj Ured, stvarno i mjesno su nadležni županijski sudovi u Osijeku, Rijeci, Splitu, Varaždinu i Zagrebu, osim ako ovim Zakonom nije propisano drukčije.

(2) Županijski sud u Osijeku nadležan je i za područja županijskih sudova u Slavonskom Brodu i Vukovaru. Županijski sud u Rijeci nadležan je i za područje županijskih sudova u Karlovcu i Puli – Pola. Županijski sud u Splitu nadležan je i za područja županijskih sudova u Dubrovniku, Šibeniku i Zadru. Županijski sud u Zagrebu nadležan je i za područja županijskih sudova u Sisku i Velikoj Gorici. Županijski sud u Varaždinu nadležan je i za područje Županijskog suda u Bjelovaru.

(3) Sud iz stavka 1. ovoga članka nadležan je za suđenje u slučaju sudioništva u kaznenom djelu iz članka 21. ovoga Zakona, kao i u slučaju stjecaja s drugim kaznenim djelom.

(4) Sud iz stavka 1. ovoga članka nadležan je i u slučaju preuzimanja progona od strane oštećenika kao tužitelja.

(5) Glavni državni odvjetnik može, uz suglasnost predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pokrenuti postupak pred sudom iz stavka 1. ovoga članka koji nije mjesno nadležan prema odredbi stavka 2. ovoga članka. Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske dat će takvu suglasnost kada je to primjereno okolnostima kaznenog djela i potrebama vođenja postupka.

(6) Ako je više osoba optuženo za više kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i drugih kaznenih djela, a između počinitelja kaznenih djela postoji međusobna veza, provest će se jedinstveni postupak pred sudom iz stavka 1. ovoga članka.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 31. ovoga Zakona odnosi se članak 25. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 136/2025. Izmjena je unesena u tekst iznad. Prije toga akta članak 31. glasio je:

Članak 31.

(1) Za predmete kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona u kojima je tužitelj Ured stvarno i mjesno su nadležni županijski sudovi u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu, osim ako ovim Zakonom nije propisano drugačije.

(2) Županijski sud u Osijeku nadležan je i za područja županijskih sudova u Slavonskom Brodu i Vukovaru. Županijski sud u Rijeci nadležan je i za područje Županijskog suda u Puli. Županijski sud u Splitu nadležan je i za područja županijskih sudova u Dubrovniku, Šibeniku i Zadru. Županijski sud u Zagrebu nadležan je i za područja županijskih sudova u Bjelovaru, Karlovcu, Sisku, Varaždinu i Velikoj Gorici.

(3) Sud iz stavka 1. ovoga članka nadležan je za suđenje u slučaju sudioništva u kaznenom djelu iz članka 21. ovoga Zakona, kao i u slučaju stjecaja s drugim kaznenim djelom.

(4) Sud iz stavka 1. ovoga članka nadležan je i u slučaju preuzimanja progona od strane oštećenika kao tužitelja.

(5) Glavni državni odvjetnik može, uz suglasnost predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pokrenuti postupak pred sudom iz stavka 1. ovoga članka koji nije mjesno nadležan prema odredbi stavka 2. ovoga članka. Predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske dat će takvu suglasnost kada je to primjereno okolnostima kaznenog djela i potrebama vođenja postupka.

(6) Ako je više osoba optuženo za više kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i drugih kaznenih djela, a između počinitelja kaznenih djela postoji međusobna veza, provest će se jedinstveni postupak pred sudom iz stavka 1. ovoga članka.

Primjenu izmjene članka 31. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 25. i 26. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026.

Članak 32.

(1) U županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci, Splitu, Varaždinu i Zagrebu, kao i u općinskim sudovima u Osijeku, Rijeci, Splitu, Varaždinu i Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu osnivaju se posebni odjeli za postupanje u predmetima kaznenih

djela iz članka 21. ovoga Zakona. U odjele se raspoređuju suci koji imaju iskustvo na radu u složenijim predmetima.

(2) Suce u odjele iz stavka 1. ovoga članka godišnjim rasporedom poslova raspoređuje predsjednik suda.

(3) U postupku raspoređivanja sudaca na rad te prestanka rasporeda sudaca na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 3. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Na članak 32. ovoga Zakona odnosi se članak 26. akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 136/2025. Izmjena je unesena u tekst iznad. Prije toga akta članak 32. glasio je:

Članak 32.

(1) U Županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci, Splitu i Zagrebu kao i u Općinskim sudovima u Osijeku, Rijeci i Splitu te Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu ustrojavaju se posebni odjeli za predmete kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona. Odjeli se sastoje od sudaca koji imaju iskustvo na radu u složenijim predmetima.

(2) Suce u odjele iz stavka 1. ovoga članka postavlja godišnjim rasporedom predsjednik suda nakon pribavljenog mišljenja sudačkog vijeća.

(3) U postupku raspoređivanja sudaca na rad te prestanka rada sudaca smisleno se primjenjuju odredbe članka 3. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona.

Primjenu izmjene članka 32. ovoga Zakona taj akt uređuje odredbom koja glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 25. i 26. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026.

Članak 33.

Na obrazloženi prijedlog predsjednika županijskog suda iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona ili ravnatelja Ureda, Vrhovni sud Republike Hrvatske može odrediti da se suđenje održi pred drugim županijskim sudom ili pred jednim od općinskih sudova iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 34.

(1) Vijeća suda koja sude u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona sastavljena su od troje sudaca.

(2) Suce u vijeća iz stavka 1. ovoga članka županijskog suda kojemu je predmet dodijeljen na rad odlukom Vrhovnog suda, u smislu odredbe članka 33. ovoga Zakona, određuje predsjednik toga suda iz reda sudaca koji imaju iskustvo na radu u složenijim predmetima.

(3) Optužbu pred sudovima kojima je predmet dodijeljen u rad odlukom Vrhovnog suda u smislu odredbe članka 33. ovoga Zakona, zastupa Ured ili državno odvjetništvo koje odredi Glavni državni odvjetnik, na prijedlog Ravnatelja Ureda.

Članak 35.

Brisan.

Odredba članka 35. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 148/2013.

Članak 36.

(1) Glavni državni odvjetnik može od suda iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona zahtijevati donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je postala pripadnik zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja:

1. protiv koje je podnesena kaznena prijava ili se vodi kazneni postupak za kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona počinjeno u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja i ako postoje okolnosti na temelju kojih se prema kaznenom zakonu pripadnik zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja može osloboditi kazne ili olakotne okolnosti na temelju kojih se kazna može ublažiti,
 2. ako je iskaz te osobe razmjeran težini počinjenoga kaznenog djela i važnosti iskaza te osobe za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili njihovih počinitelja, odnosno za otkrivanje i sprječavanje kaznenih djela zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja.
- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti na obrazloženi prijedlog Ravnatelja do zakazivanja glavne rasprave u kaznenom predmetu protiv pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 37.

- (1) Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju kao svjedoka osobe koja je kao pripadnik zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja pravomoćno osuđena, zajedno sa zahtjevom za obnovu kaznenog postupka radi preinake te pravomoćne presude glede odluke o kazni (članak 43. stavak 5. ovog Zakona i članak 497. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku), ako je njezin iskaz važan za otkrivanje i dokazivanje kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili počinitelja tih kaznenih djela, ili za otkrivanje i sprječavanje činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja.
- (2) Uz zahtjeve se prilaže izjava iz članka 38. stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Tu izjavu osuđena osoba daje pred nadležnim sucem izvršenja u nazočnosti branitelja.
- (3) Umjesto zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, Glavni državni odvjetnik može sudu nadležnom za uvjetni otpust zatvorenika podnijeti prijedlog za uvjetni otpust izvan rokova za ponavljanje prijedloga propisanih posebnim zakonom.

Članak 38.

- (1) Prije podnošenja zahtjeva Ravnatelj će upozoriti osobu iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona prema odredbi članka 288. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku.
- (2) Nakon što se osoba iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona izjasni da će u odnosu na kaznena djela iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona odgovarati kao svjedok i na pitanja iako je vjerojatno da time izlaže sebe ili blisku osobu teškoj sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili kaznenom progonu, Ravnatelj će pribaviti pisanu izjavu kojom se ta osoba obvezuje:
1. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće ništa što mu je poznato o kaznenom djelu iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona i njegovu počinitelju prešutjeti,

2. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da neće ništa što mu je poznato o drugom kaznenom djelu iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona i njegovu počinitelju prešutjeti,
 3. da će kao svjedok u kaznenom postupku iskazivati istinu i da ništa što mu je poznato o pribavljenoj imovinskoj ili drugoj koristi ili prihodu, predmetima, pribavljenoj imovini ili drugoj okolnosti u svezi s kaznenim djelima iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona neće prešutjeti i
 4. da joj ništa drugo osim onoga što će iskazati kao svjedok nije poznato u svezi s bilo kojim drugim okolnostima iz stavka 2. točke 1. – 3. ovoga članka.
- (3) Upozorenje, izjašnjenje i izjava iz stavka 1. i 2. ovoga članka unijet će se u zapisnik koji se prilaže uz prijedlog Ravnatelja iz članka 36. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 39.

Ne može se ispitati kao svjedok (pojedinačni) počinitelj za kojega postoje okolnosti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona koji je:

1. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 90., teškog ubojstva iz članka 91., terorizma iz članka 169. stavka 2., ugrožavanja sigurnosti osoba pod međunarodnom zaštitom iz članka 170. stavka 2., uzimanja talaca iz članka 171. stavka 2., otmica zrakoplova ili broda iz članka 179. stavka 2., morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. stavka 2., silovanja iz članka 188. stavka 2., 3. i 4., spolnog odnošaja s nemoćnom osobom iz članka 189. stavka 2., 3. i 4. i spolnog odnošaja s djetetom iz članka 192., iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.),
2. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 110., teškog ubojstva iz članka 111., teškog ubojstva ženske osobe iz članka 111.a, terorizma iz članka 97. stavka 3. i 4., financiranja terorizma iz članka 98. stavak 1., terorističkog udruženja iz članka 102. stavak 1., ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 352., otmice osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 353. stavak 2., napada na osobu pod međunarodnom zaštitom iz članka 354. stavak 2., napada na zrakoplov, brod ili nepokretnu platformu iz članka 223. stavak 5. i 6., teških kaznenih djela protiv spolne slobode iz članka 154., teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. iz Kaznenog zakona,
3. organizator zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja,
4. poticatelj na počinjenje kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona u cilju da protiv potaknute osobe bude pokrenut postupak za to djelo.

Članak 40.

- (1) Zahtjev za donošenje rješenja o ispitivanju osobe iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona kao svjedoka Glavni državni odvjetnik podnosi sudu iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Vijeće nadležnoga suda odlučit će o zahtjevu Glavnoga državnog odvjetnika najkasnije u roku od osam dana.

(3) Vijeće odlučuje o zahtjevu na temelju isprava i drugih pisanih dokaza. Prema potrebi, na sjednicu će pozvati Glavnoga državnog odvjetnika te osobu iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona i njezinog branitelja ako ga ima. Glavni državni odvjetnik može ovlastiti Ravnatelja da prisustvuje toj sjednici. Sjednica se održava uz isključenje javnosti.

(4) Svoju odluku može vijeće uvjetovati mogućnošću da Republika Hrvatska nadoknadi štetu osobama kojima je osoba iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona pro-uzročila svojim kaznenim djelima kao pripadnik zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

Članak 41.

(1) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona ako:

1. je podnesen nakon zakazivanja glavne rasprave (članak 36. stavak 2.),
2. iskaz svjedoka iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako nije vjerojatno da će svjedok iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona dati svoj potpuni i okolnosni iskaz u kaznenom postupku ili je vjerojatno da će uskratiti obavijesti važne za otkrivanje ili sprječavanje drugih kaznenih djela i članova zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja, odnosno razjašnjenje okolnosti pod kojima su ona počinjena.

(3) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

Članak 42.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će:

1. dopustiti da se osoba označena u zahtjevu ispita kao svjedok u kaznenom postupku (krunski svjedok),
2. odrediti da se iz spisa predmeta izdvoje zapisnici i službene bilješke te osobe o njezinim ranijim iskazima koje je dala kao osumnjičenik ili okrivljenik ako takvi postoje. Ti se iskazi kao i drugi dokazi za koje se iz njih saznalo ne mogu upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Članak 43.

(1) Vijeće suda iz članka 31. stavka 1. ovog Zakona odbit će zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona ako iskaz te osobe nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona iz razloga navedenih u članku 41. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja vijeća iz stavka 1. i 2. ovog članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. O žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u roku od 3 dana.

(4) Vijeće će, ako zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona nađe osnovanim, rješenjem dopustiti da se ta osoba ispita kao svjedok.

(5) Nakon ispitivanja osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona, vijeće će, ako njen iskaz može bitno pridonijeti otkrivanju i dokazivanju kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili počinitelja tih kaznenih djela, ili otkrivanju i sprječavanju činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja, odgovarajućom primjenom odredbe članka 498. Zakona o kaznenom postupku presudom preinačiti glede odluke o kazni pravomoćnu presudu kojom je ta osoba osuđena te je osuditi na kaznu koja će od ranije izrečene kazne biti manja najmanje za jednu trećinu, a najviše za dvije trećine te kazne.

Članak 44.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će odlučiti da se sa onog dijela glavne rasprave u kaznenom postupku protiv pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja u kojem se ispituje krunski svjedok isključi javnost.

Članak 45.

(1) Krunski svjedok koji je dao iskaz u skladu s obvezama iz članka 38. stavka 1. i 2. ovoga Zakona i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona, ne može biti progonjen za kazneno djelo iz članka 21. stavka 1. točke 3. do 6. i stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Krunski svjedok i svjedok iz članka 37. ovoga Zakona odgovara za davanje lažnog iskaza.

(3) Ako nije ranije odbacio protiv njega kaznenu prijavu, Glavni državni odvjetnik će izjaviti da protiv krunskog svjedoka odustaje od kaznenog progona najkasnije do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka protiv pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

Članak 46.

Odredbe članka 45. ovoga Zakona neće se primijeniti i državni će odvjetnik nastaviti kazneni progon ili pokrenuti kazneni postupak:

1. ako krunski svjedok nije iznio sve činjenice i okolnosti iz članka 38. stavka 2. ovoga Zakona ili je dao lažni iskaz,
2. ako krunski svjedok prije pravomoćnog okončanja kaznenog postupka počinio novo kazneno djelo iz članka 21. i 39. ovoga Zakona,
3. ako je krunski svjedok u roku od dvije godine nakon rješenja iz članka 42. ovoga Zakona, postao pripadnik zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja i u njenim okvirima počinio kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona.

Članak 47.

(1) Na ispitivanje krunskog svjedoka primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku, osim odredaba članka 286. stavka 1. toga Zakona u odnosu na kaznena djela navedena u članku 21. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Mjere zaštite krunskog svjedoka i njemu bliskih osoba izvan kaznenog postupka provode se prema posebnim propisima.

Članak 48.

(1) Na zahtjev Ravnatelja, sudac istrage može protiv osobe za koju postoje osnove sumnje da sama ili zajedno s drugima priprema kaznena djela navedena u članku 21. ovoga Zakona odrediti posebne dokazne radnje ako policija na drugi način to kazneno djelo ne može otkriti, spriječiti ili dokazati ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće.

(2) Pisani obrazloženi nalog kojim se određuje primjena posebne dokazne radnje sadržava raspoložive podatke o osobi protiv koje se radnja provodi, opis kaznenog djela te način, opseg, mjesto i trajanje radnje koje mora biti primjereno ostvarenju njezina cilja. Primjena posebne dokazne radnje može se po proteku tri mjeseca od dana donošenja naloga kojim je određena produljiti za isti rok ako je njezino produljenje nužno radi ostvarenja svrhe radi koje je bila određena.

(3) Odluku iz stavka 2. ovoga članka donosi vijeće iz članka 34. stavak 1. ovoga Zakona, posebice vodeći računa o tome da li ostvareni cilj određene mjere odgovara stupnju ograničenja osobnih prava građana ili bi se isti rezultati mogli dobiti drugim, blažim izvidnim radnjama i mjerama.

Članak 49.

(1) Čim sazna za vjerojatnost da određena osoba na svojim bankovnim računima prima, drži ili na drugi način posluje s prihodima ostvarenima kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona, a ti su prihodi važni za izvide i istragu tih kaznenih djela ili podliježu prisilnom oduzimanju prema odredbama zakona kojim se uređuju pretpostavke kažnjivosti i sankcije koje se mogu izreći počiniteljima kaznenih djela, zakona kojim se uređuje kazneni postupak i zakona kojim se uređuje odgovornost pravnih osoba za kaznena djela, Ured će zahtjevom zatražiti od banke dostavljanje podataka o tim računima.

(2) Banka je dužna zatražene podatke sadržane u zahtjevu Ureda, dostaviti u roku određenom zahtjevom. Ako banka ne postupi po zahtjevu, Ured će zatražiti da o zahtjevu odluči sudac istrage.

(3) Sudac istrage će odmah po prijemu zahtjeva Ureda odlučiti rješenjem. Rješenje se bez odgode dostavlja Uredu koji protiv rješenja ima pravo podnijeti žalbu u roku od 48 sati.

(4) Sudac istrage može rješenjem obvezati banku da Uredu dostavi podatke o stanju računa osobe iz stavka 1. ovoga članka, prati platni promet na računima određene osobe, te da za vrijeme određeno nalogom o praćenju platnog prometa redovito izvješćuje Ured o transakcijama na računu koji se prati.

(5) Za neizvršavanje rješenja suca istrage odgovorna osoba u banci kaznit će se novčanom kaznom u iznosu do 6630,00 eura, a banka novčanom kaznom do 663.610,00 eura. Ako i nakon toga ne izvrši rješenje odgovornoj osobi može se izreći kazna zatvora do izvršenja naloga ili odluke a najdulje mjesec dana. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je određen zatvor, odlučuje vijeće županijskog suda. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

(6) Kad je sudac istrage donio rješenje iz stavka 4. ovoga članka, može na zahtjev Ureda pozvati i ispitati članove tijela banke, dioničare, zaposlenike i sve druge osobe koje imaju pristup povjerljivim podacima, u svrhu prikupljanja obavijesti o

okolnostima koje je banka saznala na temelju pružanja usluga i obavljanja poslova s pojedinačnim klijentom.

Članak 50.

Brisan.

Odredba članka 50. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 50. stavka 3. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 51.

Brisan.

Odredba članka 51. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 51. točke 3. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 51. točke 5. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 51. točke 6. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 51. točke 7. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 52.

Brisan.

Odredba članka 52. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 52. stavka 1. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 52. stavka 4. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Napomena priređivača; nije zakonski tekst. Stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010 u članku 52. stavku 3. prestale su važiti riječi: »Za odlučivanje u sporovima koji nastanu povodom ovrhe mjesno je nadležan sud provedbe mjere osiguranja.«.

Članak 53.

Brisan.

Odredba članka 53. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 53. stavka 3. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 53. stavka 4. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 54.**Brisan.**

Odredba članka 54. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 54. stavka 2. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 55.**Brisan.**

Odredba članka 55. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 55. stavka 1. točke 4. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 55. stavka 2. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 55. stavka 3. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 55. stavka 4. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 55. stavka 5. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 56.**Brisan.**

Odredba članka 56. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 56. stavka 1. točke 5. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 56. stavka 5. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 57.**Brisan.**

Odredba članka 57. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 57. stavka 6. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Odredba članka 57. stavka 7. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 58.**Prestao važiti.**

Odredba članka 58. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 59.**Brisan.**

Odredba članka 59. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Članak 60.**Brisan.**

Odredba članka 60. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

Odredba članka 60. stavka 1. prestala je važiti stupanjem na snagu akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010.

Članak 61.**Brisan.**

Odredba članka 61. brisana je aktom objavljenim u »Narodnim novinama« broj 70/2017.

V. ČUVANJE TAJNOSTI PODATAKA**Članak 62.**

- (1) Ravnatelj može iz opravdanih razloga u svakom trenutku odrediti da se pojedini predmet za vrijeme kaznenog progona posebno čuva i da sa sadržajem takvog predmeta može biti upoznat samo određeni zamjenik ravnatelja.
- (2) Službenici i namještenici zaposleni u Uredu mogu s predmetom iz prethodnog stavka biti upoznati samo onoliko koliko je to potrebno za obavljanje njihovog dijela rada.
- (3) O radu drugih osoba na ovakvom predmetu vodi se posebna evidencija koja je propisana Poslovníkom državnog odvjetništva.
- (4) Radi zaštite tajnosti Ravnatelj može odrediti da se u upisnicima i drugim evidencijama predmet iz stavka 1. ovoga članka za vrijeme kaznenog progona vodi pod kodnim nazivom.
- (5) Podaci o kaznenom progonu u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona ne smiju se objaviti bez odobrenja Ravnatelja.

VI. SREDSTVA ZA RAD**Članak 63.**

- (1) Sredstva za plaće službenika i namještenika osiguravaju se sukladno zakonu.
- (2) Suci koji postupaju u kaznenim predmetima iz članka 21. ovoga Zakona, Ravnatelj i njegovi zamjenici imaju pravo na staž osiguranja u povećanom trajanju, tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih na radu računa kao 16 mjeseci staža osiguranja.

Članak 64.

- (1) Sredstva za rad Ureda osiguravaju se državnim proračunom Republike Hrvatske prema odredbama Zakona o državnom odvjetništvu.
- (2) Osim namjena navedenih u Zakonu o državnom odvjetništvu, sredstva za posebne namjene jesu i:

1. sredstva za naknade stručnim osobama,
2. sredstva za posebne potrebe u kaznenom progonu i postupku,
3. sredstva za troškove postupka.

Članak 65.

Sredstva za potrebnu tehničku opremu i radni prostor osiguravaju se u proračunu.

Članak 66.

Financijsko i materijalno poslovanje Ureda obavlja se na način propisan za državna odvjetništva.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Posebne propise o zaštiti djelatnika Ureda, zaštiti ostalih mogućih objekata od napada donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 68.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će propise na donošenje kojih je ovlašten ovim Zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegova stupanja na snagu.

Ministar unutarnjih poslova će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti podzakonski propis o ustrojavanju i vođenju evidencije podataka iz članka 25. ovoga Zakona.

Članak 69.

Kazneni postupak pokrenut prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se sukladno članku 574. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08.) i odredbama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine« br. 88/01., 12/02., 33/05., 48/05. i 76/07.).

Članak 70.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 88/01., 12/02., 33/05. i 76/07.).

Članak 71.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama« i stupa na snagu 1. srpnja 2009.

Odredbe akata o izmjenama i odluke Ustavnog suda

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 116/2010

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 145/2010

Članak 34.

(1) Ovaj Zakon se primjenjuje u postupku za kaznena djela iz članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 76/09. i 116/10.), ako drukčije nije propisano tim zakonom.

(2) Na dan stupanja na snagu ovog Zakona, u Zakonu o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 76/09. i 116/10.) prestaju važiti odredbe članka 50. stavka 3., članka 51. točke 3. i 5. – 7., članka 52. stavka 1., u stavku 3. druga rečenica, te stavak 4., članka 53. stavka 3. i 4., članka 54. stavka 2., članka 55. stavka 1. točke 4. i stavka 2. – 5., članka 56. stavka 1. točke 5. i stavka 5., članka 57. stavka 6. i 7., članka 58. i članka 60. stavka 1.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 57/2011

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 136/2012

Članak 19.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2013.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 148/2013

Članak 23.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 15. prosinca 2013.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 70/2017

Članak 2.

Mjere osiguranja prisilnog oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, određene sukladno odredbama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i

organiziranog kriminaliteta (»Narodne novine«, br. 76/09., 116/10., 145/10., 57/11., 136/12. i 148/13.) do stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi. Daljnje postupanje po tim mjerama provest će se u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje kazneni postupak.

Članak 3.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe akta objavljenog u »Narodnim novinama« broj 136/2025

Članak 31.

(1) Članak 22. ovoga Zakona primjenjuje se na kaznena djela terorizma iz članka 97., financiranja terorizma iz članka 98. i terorističkog udruženja iz članka 102. Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24.) počinjena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Županijski sud u Varaždinu nadležan je za predmete kaznenih djela iz članka 21. koji je izmijenjen člankom 22. ovoga Zakona za područje županijskih sudova u Varaždinu i Bjelovaru u kojima do stupanja na snagu ovoga Zakona nije podignuta optužnica.

(3) Županijski sud u Rijeci nadležan je za predmete kaznenih djela iz članka 21. koji je izmijenjen člankom 22. ovoga Zakona za područje Županijskog suda u Karlovcu u kojem do stupanja na snagu ovoga Zakona nije podignuta optužnica.

(4) Ravnatelj Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta donijet će pravilnik o unutarnjem redu u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članaka 25. i 26. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026.